

нові ринки збуту для української продукції в ЄС та розширювати її асортимент. Якщо за цими напрямками українці докладуть достатньо зусиль, то в результаті отримають якісну продукцію, вищі доходи та більші можливості на ринках ЄС і в інших регіонах.

Література:

1. Туницька Ю. М. Проблеми експорту вітчизняних товарів до ЄС / Ю. М. Туницька. // Економічний простір. – 2016. – №108. – С. 47–60.

2. СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КРАЇНАМИ ЄС У 2016 РОЦІ [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

3. Торговельне та інвестиційне співробітництво між Україною та Європейським Союзом [Електронний ресурс] // Показники торгівлі України з ЄС за I півріччя 2017 року. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=295d6f93-bc8a-4e2f-a145-a4a32770e05a&title=PokaznikiTorgivliUkrainiZsZaIPivrichchia2017-Roku>.

4. Шинкаренко Т. П. Структурні диспропорції українського експорту товарів до країн ЄС та напрями їх подолання [Електронний ресурс] / Т. П. Шинкаренко, О. Г. Білоцерківцев. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://ief.org.ua/wp-content/uploads/2015/11/%D0%A8%D0%B8%D0%BD%D0%BA%D0%BE%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%91%D1%96%D0%BB%D0%BE%D1%86%D0%B5%D1%80%D0%BA%D1%96%D0%B2%D0%B5%D1%86%D1%8C-2015.doc.pdf.

Ус Марина Ігорівна

*Харківський національний економічний університет ім. Семе́на Кузне́ця
(м. Харків)*

***ОЗНАКИ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН
УКРАЇНИ***

Побудова міжнародних партнерських відносин є одним з важливих інструментів зовнішньої політики, напрямом налагодження тісних довгострокових взаємозв'язків, що дуже широко використовується провідними країнами, інтеграційними об'єднаннями та суб'єктами господарювання й сприяє підвищенню результативності їх дій як на міжнародному рівні, так і чинячи вплив на позиції на внутрішньому ринку.

Глобалізаційні процеси у сучасній світовій економіці створюють сприятливі умови для зміцнення міждержавних фінансових відносин. З метою підвищення стійкості вітчизняної

фінансової системи, сприяння проведенню структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного зростання, доцільним є забезпечення дієвої співпраці та встановлення партнерства з міжнародними фінансовими організаціями щодо залучення фінансової та технічної підтримки країні, окремих суб'єктів та конкретних проектів. На сучасному етапі економічних перетворень важливим є реалізація збалансованої державної політики у сфері міжнародних фінансових відносин з метою впровадження зарубіжного досвіду спрямованого на розвиток партнерських відносин, підвищення рівня ефективності та якості функціонування системи державного управління та створення умов для розвитку реального сектору економіки.

Питання щодо встановлення і розвитку партнерських відносин різних рівнів в своїх роботах розглядали провідні зарубіжні та вітчизняні вчені, такі як: Г. Башнянин, Н. Бутенко, О. Ковтун, Р. Коуз, П. Куцик, Л. Ринейська, Р. Холл, В. Шевчук та інші.

Метою даного дослідження виступає визначення основних ознак та обґрунтування напрямів розвитку міжнародних партнерських відносин України.

Під партнерськими відносинами розуміється форма довготривалих, взаємовигідних відносин суб'єктів ринку, які ґрунтуються на добровільності та рівноправності діяльності сторін з метою реалізації економічного інтересу партнерів [5].

Класифікація міжнародних партнерських відносин стосовно відокремлення та дефініціювання типів активних учасників партнерських відносин (суб'єктів) та співвідношення між ними, дозволила виділити чотири структурних рівні економічної взаємодії в межах світового господарства: мега-, макро-, мезо- і мікрорівень, або міжнародний, міжкраїнний, регіональний і рівень підприємств.

На кожному зі структурних рівнів принципи партнерства реалізуються через координацію економічної політики шляхом підписання угод та договорів, з метою об'єднання економічних потенціалів окремих суб'єктів та в ході розв'язання суперечностей, які виникають між учасниками економічних відносин.

Для кожного з рівнів партнерських відносин характерні певні види об'єднань: на мегарівні – партнерські союзи між міжнародними організаціями та країнами, на макрорівні – міжкраїнна співпраця на основі угод та договорів, яка на мезорівні переростає у міжрегіональне та транснаціональне співробітництво, а на мікрорівні – інтеграція підприємств та створення тісних міжособистісних зв'язків та внутрішніх інфраструктур, що сприяють освоєнню нового досвіду та обміну знаннями, які кожен учасник вносить у союз.

Однією із характерних ознак, спільною для всіх рівнів партнерських відносин – є загальне визнання та довіра рівних суб'єктів господарювання. Таким чином, незалежно від того, хто є суб'єктом партнерських відносин – держави, організації чи окремі підприємства, важливим та обов'язковим елементом їх співпраці є довіра до партнера.

В ході проведеного аналізу літературних джерел [1, 4, 5] автором було виділено основні принципи побудови партнерських відносин: добровільність, рівноправність, взаємовигідність, прозорість. Вказані принципи є базовими на етапі формування відносин з партнерами, в подальшому вони можуть бути замінені новими, які є прийнятними та погодженими партнерами, розробленими в процесі спільної діяльності та переговорів.

В науковій літературі [1, 2] виділяють ознаки, які характеризують партнерські відносини і є умовами їх здійснення. Ці ознаки умовно можна поділити на дві групи: ознаки об'єктивного та суб'єктивного характеру (табл. 1).

Таблиця 1

Ознаки партнерських відносин

Ознаки об'єктивного характеру	Ознаки суб'єктивного характеру
Автономність суб'єктів	Взаємна довіра
Соціальна та правова рівність суб'єктів	Взаємна відповідальність
Спільність дій	Взаємна підтримка
Безпосередні контакти і зв'язки	Ціннісні установки
Наявність взаємного інтересу	Суб'єктивне сприйняття іншого як рівного
Свобода вибору партнера	Взаємна відмова від примушення

Джерело: розроблено автором за даними [1, 3]

За даними Єдиного державного реєстру міжнародних організацій, станом на 1 січня 2017 року, Україна набула членства в більше ніж 85 інституціях міжнародного значення. Організації відносяться до різних рівнів: від глобальних до регіональних, від загальнополітичних до профільних зі специфічними функціями та повноваженнями [4].

З моменту набуття незалежності у 1991 році Україна динамічно розвиває політичні й економічні відносини з Європейським Союзом. Європейський вибір України – це стратегічний курс, що визначає пріоритетні напрями її сучасної зовнішньої та внутрішньої політики.

Ключовим фактором успішної інтеграції з ЄС є здатність країни, її економіки та бізнесу до комплексу активних дій з метою виведення власної продукції на нові ринки та забезпечення зростання відсотка доданої вартості у кінцевій вартості товарів, починаючи з налагодження комунікації – пошуку нових партнерів, переобладнання та розвитку підприємств, впровадження європейських технічних стандартів і закінчуючи прозорим й ефективним механізмом корпоративного управління.

Україна на міжнародному ринку активно співпрацює із провідними міжнародними фінансовими організаціями, такими як: 1. Світовий банк (багатостороння кредитна установа, що об'єднує п'ять інституцій, провідною з яких є Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР)); 2. Міжнародний валютний фонд; 3. Європейський банк реконструкції та

розвитку; 4. Чорноморський банк торгівлі та розвитку; 5. Європейський інвестиційний банк; 6. Північний інвестиційний банк; 7. Північна екологічна фінансова корпорація тощо [3].

Співробітництво України з провідними міжнародними організаціями, кожна з яких виступає як важливий стратегічний фінансовий партнер для України, допомагає державі вирішувати проблеми у фінансово-бюджетній сфері та реалізовувати важливі проекти у сфері транспорту, електроенергетики, інфраструктури, освіти, зв'язку тощо.

Таким чином, важливим кроком при налагодженні партнерських відносин між українськими та іноземними партнерами є активна співпраця за різними напрямками, яка сприятиме створенню ефективних механізмів – структур, процесів і навичок – для подолання організаційних і міжособистісних відмінностей і отримання справжньої цінності від партнерства. Формування багаточисельних зв'язків на різних рівнях забезпечать обмін інформацією, координацію і контроль.

Література:

1. Бутенко Н. В. Розвиток партнерства в національній економіці: монографія / Н. В. Бутенко; НАН України, Інститут економіки промисловості. – Київ: Вид-во ІЕП НАН України, 2015. – 358 с.
2. Куцик П. Інтеграція економіки України в глобальне господарство: проблеми та перспективи / П. Куцик, О. Ковтун, Г. Башнянин, В. Шевчук // Економіст. – 2017. – № 2. – С. 11 – 19.
3. Співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями. Урядовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=244829807&cat_id=244828922.
4. Українська призма: співпраця України з міжнародними організаціями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fes.kiev.ua/new/wb/media/publikationen/prizma_ukr_int_2014.pdf.
5. Ус М. І. Форми організації партнерської взаємодії / М. І. Ус // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Серія: Економічні науки. – Кіровоград: КНТУ, 2012. – Вип. 21. – С. 181–186.